

steriet vil sikkert kunne fremlægge Oplysninger i saa Henseende, naar et Forslag om dette Emne, hvad jeg antager vil ske, atter indbringes.

Sigurd Berg: Ogsaa jeg er i det Tilfælde at maatte rette lidt paa de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister syntes at erindre Forholdene i 1908 saaledes, at den daværende Finansminister, Vilhelm Lassen, skulde have paataget sig Ansvar for, at der intet Tab blev ved Bankgarantien. Men dette er fuldkommen urigtigt. Det blev udtrykkelig udtalt fra Finansminister Vilhelm Lassens Side ved Forelæggelsen af Lovforslaget her, at han personlig ikke troede paa, at Risikoen vilde vise sig at være synderlig stor, men han gjorde udtrykkelig opmærksom paa, at der ikke var foretaget nogen nøjagtig Undersøgelse af disse Forhold, og at man derfor maatte regne med, at der var Mulighed for, at Bankgarantien kunde blive effektiv. Han tilføjede ogsaa til Vejledning for ærede Medlemmer, at de maatte erindre, at man her stod overfor noget uovervejeth, nyt og uprøvet. I Landstinget var der aldeles ikke under Forhandlingen der Tale om Risikoen, om de eventuelle Tab for Statskassen. Det, der var Tale om, var om Nødvendigheden og om Tilstrækkeligheden af denne Foranstaltning, og deroverfor udtalte Finansminister Vilhelm Lassen, at han følte sig aldeles overbevist om, at denne Foranstaltning var nødvendig, og at det, der var foreslaaet, vilde vise sig at være tilstrækkeligt. Det er min Overbevisning, at der i dette Øjeblik ikke er et eneste Menneske her i dette Ting, som tør staa op og sige, at han føler sig overbevist om, at det ikke havde været nødvendigt at gaa til det Skridt, som Vilhelm Lassen den Gang foreslog, foreslog under Tilslutning fra alle Partiers Side.

Maa jeg endnu udtale en eneste Ting til den højtærede Finansminister. Den højtærede Finansminister udtalte, at naar dette var gjort her med Bankgarantien og Garantien for Den sjællandske Bondestands Sparekasse, hvad saa, hvis Arbejderne en Gang en skønne Dag kom og forlangte det ene eller det andet? Maa jeg til denne Betragtning sige, at den Gang Bankgarantiloven blev vedtagen, blev det udtrykkelig og stærkt betonet af Socialdemokratiets Tillidsmænd, at de stemte for Loven, fordi dens Vedtagelse

vilde have den allerstørste Betydning for Arbejdernes Stilling her i Landet.

P. T. Nielsen: Det radikale Ministerium har jo ikke siddet ret længe paa de Pladser, det indtager. Det har derfor virket noget overraskende, at det radikale Partis Ordfører her i Salen i Dag fandt Anledning til paa et ret afgørende Punkt at desavouere en af dets Ministre. Dette skete jo ved det ærede Medlem fra Holbæks (Rode) Udtalelser. De gik nemlig ikke ud paa noget andet end dette, at han her ret højtidelig tog Afstand fra de Udtalelser, Finansministeren brugte i Gaar med Hensyn til sin Toldpolitik. Det glæder mig for saa vidt, at det ærede Medlem — jeg antager paa sit Partis Vegne — i saa Henseende har desavoueret Finansministeren. Men hvordan han saa bag efter, trods det, at der er den dybe Uoverensstemmelse mellem Finansministerens Syn paa de indirekte Skatter og det radikale Partis Syn paa disse, dog alligevel kan slutte med at sige, at Finansministeren er den rette Mand paa den rette Plads, forstaar jeg ikke.

N. P. Jensen (Randers Amts 4de Valgekreds): Jeg havde ogsaa Lyst til at gøre en kort Bemærkning i Anledning af det ærede Medlem fra Holbæks (Rode) Desavouering af Finansministerens Udtalelser fra i Gaar. Det ærede Medlem udtalte meget skarpt og meget bestemt, at Befolkningen ikke paa noget Punkt havde faaet nogen Lettelse ved den sidst vedtagne Toldlov. Maa jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem her er i Uoverensstemmelse med sit Partis Finansminister, ligesom den højtærede Finansminister er i Uoverensstemmelse med sit Parti og sig selv. Finansministeren udtalte sig nemlig, som vi alle vide, om Toldloven paa den Maade, jeg har udtalt; men lidt senere, da der ikke var Tale om Toldloven, glemte den højtærede Finansminister, hvad han tidligere havde sagt. Han udtalte nemlig — det findes i Fortrykket, Sp. 722 —: „Da man ophævede Petroleumsafgiften, gjorde man i Virkeligheden derved Automobildriften billigere, idet Benzin blev fri“. Maa jeg spørge, hvad er Sammenhængen her? Er det den, at en Nedsættelse af Tolden paa Petroleum ikke kan gøre Petroleummen billigere, men Benzinen, som ogsaa bliver fri? Det forekommer mig, at der her er en haarrejsende Uoverensstemmelse baade mellem den højtærede Finansminister og